

ning af de der nævnte Handlinger, idet vi efter at have nævnt de mere almindelige Embedspligter tilføie Ordene: „og øvrige Embedsforretninger“. Vi gjøre det for at gjøre det klart for Menighedene og Befolkningen i det Hele, at man gennem de Lønninger, som man fastsætter i den foreliggende Lov, betaler Præsten for hans Embedsforretninger saaledes, at der ikke er nogen som helst moralisk Evang tilstede for de enkelte Sognemenighedsmedlemmer til yderligere at betale for dette eller hint. Det er nemlig vistnok saa, at gjør man ikke dette klart gennem en positiv Lovbestemmelse, saa vil det hele Forhold omtrent blive, som det nu er, og er der enkelte, som ville søge at frigjøre sig for en saadan moralisk Evang, saa vil deraf let kunne flyde forskjellige Ulemper. De ville maasse frygte for den Naade, hvorpaa Præsten opfatter det, eller en vis sygelig, religiøs Følelse kan maasse bringe. Somme til at tvivle om, hvorvidt deres Bønn ere rigtig døbte, eller hvorvidt de have den rette Betsigelse af Nadveren, Skriftemaalet osv., naar der ikke betales noget særskilt for det, thi tiltrøds for, at vi nu have haft den lutherisk-protestantiske Kirkeforfatning i over 300 Aar, saa har dog den gamle katholicke Betragtning forplantet sig fra Slægt til Slægt og er ikke ganske uddød endnu, den nemlig, at man ved at staa sig godt med Præsten kommer til at staa sig bedre med Vorherre. Disse Hensyn for Somme og andre Hensyn, som jeg tidligere har nævnt, for Andre ville, som sagt, stille det hele Forhold uklart hen og faktisk gjøre, at Præsten ikke blot faar sin faste Løn i Gehold til Løven, men at tillige den Bane fastholdes, at man betaler ham særskilt for hans enkelte Embedsforretninger, saa at han altsaa, som jeg tidligere har udtalt, vil faae baade i Pose og Sæl. Naar vi nu have hævdet dette, som er Hovedhensigten med Bestemmelsen i det andet Punktum af første Stykke af vort Forslag, og gjort det klart, at det gamle Forhold i den her omhandlede Retning er borte, og at det nye Forhold er indtrædt, nemlig, at Staten betaler Præsten for hans Embedsforretninger, og at der ikke forlanges noget som helst Bidrag dertil fra Sognemenighedsmedlemmernes Side, saa

ere vi naaede til det Maal, som vi ønske at naa. Der er nu imidlertid visse ærede Medlemmer, som nære Frygt for at gaa saa vidt med Forbudet, at dette kommer til at omfatte hvilken som helst Gave, som Noget maatte ønske at yde Præsten, idet de mene, at man ved at lade det Forbud mod at modtage Gaver, som gjælder for alle andre Embedsmænd, udstrækkes til ogsaa at gjælde for Præsterne, vilde gjøre Skade og sætte Præsten i en Stilling, som ikke ganske passer til Karakteren af hans Virksomhed overhovedet. Vi have taget Hensyn til denne Betragtning, vi have erkjendt dens Berettigelse indenfor en vis Grændse, og derfor have vi i det andet Stykke af vort Forslag foreslaaet, at Præsten iøvrigt skal være berettiget til at modtage, hvad der uden Foranledning fra hans Side frivillig maatte ydes ham. Vi frygte ikke for, naar den første Del af vort Forslag vedtages, at der da længer vil bestaa en moralisk Evang, ifølge hvilken Mange maasse ville give ufrivilligt paa Grund af Bane og Skil i Menigheden; derimod faae de gennem det næste Stykke af vort Forslag Berettigelse til i Almindelighed efter deres Forhold til Præsten at give frivillig. Vi have derfor ogsaa opfattet vort Forslag saaledes, at vore Modstandere særdeles vel ville kunne tage imod det Forslag, vi her byde dem, medmindre det er deres Mening, at de Lønninger, der staa i Lovforslaget, ikke ere tilstrækkelige, og at Præsterne derfor ved Siden af gennem § 16, saaledes som den nu er affattet, burde beholde et passende Tillæg til deres Løn, saa at vi altsaa overhovedet ikke opnaaede den Fordeel, at slippe for Offerpligten, der nu repræsenterer henimod 1/2 Million Rd. Skulde dette være Bevæggrund for at holde paa § 16, saa forekommer det mig, at man hellere maatte forhøie Lønningerne. Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds (Termanzen) ledes af denne Bevæggrund, thi, saavidt jeg erindrer, var han i 1867 med til paa samme Grundlag som det, der her ligger for, at foreslaa Lønningerne yderligere nedsatte, saa at det altsaa saa langt fra kan være hans Mening, at disse Lønninger ere for knappe, at de snarere i Gehold til hans Forslag for 4 Aar siden maatte anses for for